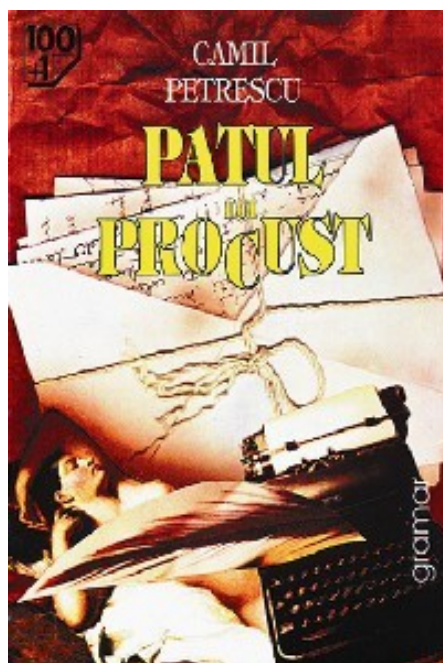

Patul lui Procust

Camil Petrescu

[Download now](#)

[Read Online](#) ➔

Patul lui Procust

Camil Petrescu

Patul lui Procust Camil Petrescu

Triunghiuri amoroase sunt destule in amandoua romanele lui Camil Petrescu de dinainte de razboi. Combustibilul care pune dorinta in miscare este, in amandoua, vanitatea. Daca pasiunea se analizeaza si formeaza obiectul prozei psihologice, vanitatea se reflecta in gesturi si formeaza obiectul prozei comportiste. Camil Petrescu, atat de dator lui Proust in tezele lui despre roman, nu-i datoreaza mare lucru in romane ca atare. Patul lui Procust e romanul unor vanitati ranite: a doamnei T. si a lui Fred Vasilescu, in primul rand. Tocmai ale celor carora Autorul le da cuvantul, pe care-i indeamna sa scrie. Doamna T. reuseste mai bine sa se confeseze, desi nici ea pana la capat. Fred Vasilescu, in schimb, nu vorbeste deloc despre el insusi (nu aflam niciodata de ce o paraseste pe doamna T., pe care o iubea), preferand sa se ocupe de Ladima si de Emilia, a caror relatie il intriga, fiindca nu descifreaza in ea nicio urma de vanitate. Din contra, o patima greu stapanita la Ladima, iar la Emilia un vag dispret de femeie nesatisfacuta de darurile preponderent epistolare ale poetului indragostit.

Patul lui Procust Details

Date : Published 2008 by Gramar (first published 1933)

ISBN : 9739223419

Author : Camil Petrescu

Format : paperback 296 pages

Genre : European Literature, Romanian Literature, Classics, Fiction, Academic, School

 [Download Patul lui Procust ...pdf](#)

 [Read Online Patul lui Procust ...pdf](#)

Download and Read Free Online Patul lui Procust Camil Petrescu

From Reader Review Patul lui Procust for online ebook

Andrei Stoian says

Romanian review: Întotdeauna mi-au plăcut cărțile care se petrec într-un cadru restrâns, nu știu exact de ce, e pur și simplu o chestie de-a mea, iar „Patul lui Procust” este una din cărțile acelea.

Nu știu dacă îmi vor plăcea piesele de teatru ale lui Camil Petrescu (am de gând să citesc câteva dintre ele), dar un lucru e sigur nu pot lua mai puțin de 2 stele de la mine dacă sunt scrise la fel de bine ca cele două romane faimoase ale sale, îmi place foarte mult scriitura lui Camil Petrescu. Unul dintre principalele motive pentru care îmi plac cărțile clasice este faptul că sunt scrise foarte bine, nu am de unde să știu cât de mult îmi vor plăcea personajele sau acțiunea sau cât de mult mă vor fascina, dar am certitudinea că măcar voi citi o carte scrisă bine.

Am observat că foarte multă lume îl consideră pe Camil Petrescu misogin, eu unul nu știu cât de adevărat este acest lucru din mai multe motive. În primul rând, toate cărțile sale sunt scrise la persoana I așa că noi primim doar perspectiva personajului nu și ceea ce crede autorul. În altă ordine de idei, în romanul „Ultima noapte de dragoste, întâia noapte de război” se prezintă drama unui bărbat care este de părere că nevasta sa îl înșală, nu cred că un bărbat care se simte înșelat are o părere foarte bună despre femei, zic și eu. De altfel viziunea noastră față de rolul femeilor și al bărbatilor în societate și față de ce reprezintă egalitatea și respectul reciproc este diferită față de viziunea din secolul XX, emanciparea femeilor fiind principala cauză a acestei diferențe.

Spre sfârșit într-o notă de subsol autorul a inserat două articole științifice care i-au zdruncinat credința în Dumnezeu lui Ladima. Nu vreau să dezbăt foarte mult subiectul, dar mi s-a părut interesant că la un moment dat se pomenea într-unul din articole de faptul că Universul este atât de mare, există miliarde de stele și de galaxii, iar noi, oamenii suntem atât de mici și de neînsemnativi, de faptul că viața noastră nu reprezintă mai mult de o clipă față de vârsta Universului, de faptul că Universul exista de dinainte și va exista și după inevitabila dispariție a omului.

Eu aș spune că deși în aparență Universul este atât de mare, iar noi suntem atât de mici, ceea ce îl face cu adevărat atât de mare și de semnificativ este percepția noastră și în special percepția noastră față de timp și spațiu. Părerea mea este că importanța Universului este dată de oameni, dacă oamenii nu ar fi existat Universul nu ar fi însemnat nimic, cine l-ar fi perceput ca mare, greu de înțeles și de imaginat, fascinant și însemnat. Noi privim lumea prin percepția noastră, noi îi dăm Universului semnificație.

Observ că până acum nu am vorbit foarte mult despre carte. Cartea prezintă drama unui tânăr îndrăgostit de o femeie cu moravuri urâte, privită din perspectiva lui Fred Vasilescu care citește scrisorile trimise Emiliei de către Ladima. În același timp Fred este îndrăgostit de doamna T, dar (view spoiler).

Cartea a fost destul de emoționantă și de interesantă, mi-a plăcut să citesc din nou despre Bucureștiul interbelic și despre viața din perioada interbelică, Camil Petrescu a abordat puțin și tema corupției din politică, (corupția este o boală a omenirii care există din totdeauna și de care nu știu dacă vom scăpa vreodată) dar în cea mai mare parte este un roman de analiză psihologică. Mie unul mi-a plăcut foarte mult atmosfera de primă jumătate a secolului XX, aspectul de veridicitate al cărții, scriitura lui Camil Petrescu despre care am amintit mai sus, dar și personajele destul de intrigante așa că a fost o lectură foarte plăcută, dar romanul „Ultima noapte de dragoste, întâia noapte de război” mi-a plăcut mai mult.

Citate: „Sfântul Dumitru”... L-am întâlnit iar, dar fără să știu nimic din ceea ce știu azi. Ce ciudat mi se pare să leg, deodată, de viața mea trecut o altă viață, la întretăiere, la o dată anumită. Știi ce făceai acum un an la data cutare, pentru că viața ta trece, așa ca un fir, și prin data asta. Dar să descoperi că prin aceeași dată, altă viață trece cu firul ei și se pare ceva din altă lume...”

„Din pricina acestei lipse, orice scris produce impresie profund? ?i întotdeauna cel care scrie are absolut? dreptate. ?tiu o anecdot? care mi se pare c? s-ar aplica foarte bine opiniei publice romîne?ti. Se zice c? un sultan a vrut s? judece el însu?i într-un proces. I s-au înf???at deci p???ile ?i a început s? vorbeasc? cel cu plîngerea... Uluit, sultanul s-a întors c?tre cadiul, care f?cea un soi de oficiu de grefier, ?i i-a spus, ca omul care a descoperit America: „?sta are dreptate... S? ?tii c? are dreptate." Dar a vorbit ?i pîrîtul, vreme îndelungat?, dup? cît se pare, c?ci sultanul s-a aplecat c?tre cadiu din nou: „?i ?sta are dreptate!"... Atunci nedumerit, cadiul i-a atras, cu temenele, luarea-aminte c? nu e cu putin?? ca amîndoi s? aib? dreptate... ?i sultanul, uimit de aceast? descoperire, i-a spus mîngîindu-?i cu în?elepciune barba: „?i tu ai dreptate!..."

„Din ce în ce mai mult Veacul devenea un organ du?m?nos industriei ?i comer?ului, ceea ce în nici un mod nu se potrivea gîndurilor tatei, sau lui Nae Gheorghidiu... într-o zi acesta ne-a ar?tat enervat un anun? ironic în pagina înfîia a Veacului, pe dou? coloane, în chenar, cu litere groase:„Fabricile de ghea?? cer sprijinul statului. Gerul excesiv face inutil? ghea?a artificial?, n?ruind astfel o industrie atît de necesar? ap???rii na?ionale. Se cere ca statul s? ia asupra sa, cel pu?in în timpul iernii, cump?rarea întregii produc?ii de gheat?, altfel fabricile vor fi nevoite s? închid?, l?sînd pe drumuri pe lucr?tori."

„Sergentul din mijlocul str?zii ridic? ?i coboar? b???ul, parodiind în fa?a Operei pe dirijorul în frac din?untru. Automobilele cu fotolii adînci ca mormintele, g?tite ?i iluminate pe din?untru ca ni?te budoare, dintr-o lume ireal?, se urmeaz?, cerîndu-?i ner?bd?tor, cu ?ip?t aristocratic de claxoane, drum. E ast?-sear? mare manifestare de art?, v-o spunem serios, ?i fotoliul, sc?ldat într-o baie de lumin? electric?, a fost pl?tit cu 1.000 de lei, exact pre?ul a dou? sute de pîini. Iat? acum, alinate ca un parter de flori ?i plante, femeile cu umerii rotunzi, gîturi marmoreane mîngîiate de coliere, mîinile albe încheiate cu c?tu?e de aur ?i platin?. Suntem, domnilor, o ?ar? bogat?, f??? îndoial?. Asta a putut constata ieri ?i b?ie?a?ul care, fl?mînzind de dou? zile pe str?zile capitalei dup? ce a privit vreme îndelungat? galantarele de la b?c?niile împinse pîn? în strad? ?i pîn? în n?rile celor fl?mînzi, s-a decis s? fure o pîine de la o gheret? din marginea ora?ului. Nu l-au tentat nici homarii ?i langustele de la Ciobanu, nici ?al?ul cu spinarea lat? de o palm? de la Tei?ani, nici rodiile, nici perele învelite în vat? ca ni?te p?s?ri bolnave. El nu vrea decît o pîine ?i e mai greu pentru unii, în aceast? ?ar?, s? aib? o pîine, decît pentru al?ii s? trimit? acas? un co? cu icre negre, brînz? scump putrezit? ?i pateuri cultivate înc? înainte de gîtuirea p?s?rii."

„Nu, Valeria, este peste putin??... îmi pare r?u de camarazii mei... ?i mie mi-era agreabil s? lucrez cu ei. Toat? via?a mi-e plin? de urîciune. Cînd al?ii au vil? ?i cas? ?i onoruri, pentru c? au renun?at la mîndria de a fi ei în?i?, mie nu mi-a r?mas decît dreptul de a scrie ?i mai ales de a scrie ce gîndesc. Dac? nu scrii ceea ce gînde?ti, de ce s? mai scrii? Sunt alte mijloace de f?cut bani, mai practice, mai rodnice decît acela de mercenar al condeifului... La urnia urmelor, pentru ceea ce mi se propune e prea pu?in leafa de gazetar... Domnii ace?tia nu m? cunosc. Dac? e vorba s? accept asemenea îndeletniciri, atunci vreau s? fiu ?i eu ministru ca ei, vreau mo?ie ?i castel în Transilvania. Într-o camer? mobilat? nu se poate locui bine decît cu o biat? con?tiin?? limpede."

G.D.L.

English review: I've always liked the books that are taking place in a small setting, I do not know exactly why, it's just a thing of mine, and "The Bed of Procrustes/Patul lui Procrust" is one of those books. I don't know if I am going to like Camil Petrescu's plays (I'm going to read some of them), but one thing is for sure I'm not going to give them less than 2 stars if they'll be written as well as his two famous novels, I really like Camil Petrescu's writing style. One of the main reasons why I like classic books is that they are written very well, I do not know how much I'm going to like the characters or the action or

how much they will fascinate me, but what I know for sure is that I am going to read a well-written book. I have noticed that many people regard Camil Petrescu as a misogynist, I can argue that we can't be sure of this. First of all, all of his books are written in first person so we only get the character's perspective and not what the author thinks. On another note, the novel "Ultima noapte de dragoste, întâia noapte de război" is about the drama of a man who thinks his wife is cheating on him, I don't think a man who feels that he is being cheated has a very good opinion about women, just saying. Our view of the role of women and men in society and of what constitutes equality and mutual respect is different from the 20th century view, the emancipation

of women being the main cause of this different perspectives.

Towards the end, in a footnote, the author inserted two scientific articles that shattered Ladima's faith in God. I don't want to discuss this topic too much, but I found it interesting that at one point in one of the articles it is said that the Universe is so big, there are billions of stars and galaxies, and we humans are so small and insignificant, that our life is no more than an instant for the age of the Universe, that the Universe existed before and will exist after the inevitable disappearance of humans.

I would argue that although the Universe is so big in appearance, and we are so small, what really makes it so big and significant is our perception and, in particular, our perception of time and space. My opinion is that the importance of the Universe is given by humankind, if humans did not exist, the Universe wouldn't mean anything, who would have perceived it as great, difficult to understand and imagine, fascinating and meaningful. We look at the world through our perception, we are giving the Universe its meaning.

I notice that so far I have not talked much about the book. The book presents the drama of a young man who fell in love with a woman of loose morals, regarded from the perspective of Fred Vasilescu who reads the letters sent to Emilia by Ladima. At the same time, Fred is in love with Mrs. T, but (view spoiler).

The book was quite touching and interesting, I liked reading again about interwar Bucharest and about life in the interwar period, Camil Petrescu also approached the subject of corruption in politics (corruption is a disease of humankind that has existed since forever and I don't know if we are ever going to find a way to eradicate it), but for the most part this is a psychological analysis novel. I liked the atmosphere of the first half of the 20th century very much, the truthfulness, veracity of the book, Camil Petrescu's writing style that I mentioned above, but also the intriguing characters so it was a very pleasant reading, but I liked the novel "Ultima noapte de dragoste, întâia noapte de război" more.

Xandra says

Arguably the most insipid book in Romanian literature. Just like its author.

Claudiu Moraru says

E una dintre cartile mele favorite. Am recitit-o de curand cu aceiasi placere.

Modul in care sunt conturate personajele, descrierea foarte minutioasa a trairilor lor, dialogurile pline de substanta, presarate cu mult umor sunt doar cateva din motivele pentru care merita cu adevarat citita.

Nu e o lectura usoara, presupune o atentie sporita.

Un fin studiu despre sentimentele umane.

Cristina Ermac says

Această carte am citit-o mult mai încet ca multe altele și nu pentru că ar fi o carte mai dificilă ci pentru că am simțit nevoia să savurez din plin fiecare frază. M-a cucerit definitiv modul de a scrie a lui Camil Petrescu așa încât aveam impresia că la unele pasaje dansam printre cuvintele tipărite pe pagină într-un vals lin și relaxant.

În fiecare seară când mă puneam să mai citesc puțin din ea aveam senzația că stau la masă într-o atmosferă confortabilă, liniștită și familiară cu un prieten care îmi povesteste încet, fără nici o grabă toate acele întâmplări. Nu eram nerăbdătoare să îi aflu cât mai repede sfârșitul deoarece toată istorioara aceasta era atât de neordinară încât vroiam să nu se mai sfârșească niciodată și să îi se povestească în continuare la nesfârșit. Totodată uneori mă simteam incomod (deși îmi dădeam seama că e vorba doar de ficțiune) deoarece simteam că îi calc în picioare intimitatea lui Ladima citindu-i toate scrisorile dar mă bucur totuși că în final au nimerit pe mâini bune, în mâinile celui care a știut să le aprecieze valoarea.

Pentru mine doamna T rămâne totuși un etalon al feminității și al misterului feminin. Modul ei de a vorbi și de a se comporta îmi pareau extrem de gingașe și totodată pline de demnitate.

Am aflat că totuși pot fi și bărbății atât de înnebuniți de dragoste încât să își dedice o mare parte a gândurilor sale persoanei adorate. Și de acest tip de dragoste cred eu că au avut parte ambii bărbați (Fred și Ladima) doar că modul de a exterioriza o aveau fiecare diferit.

Finalul e unul atât de neasteptat, însă nici un alt final cred că nu s-ar fi potrivit mai bine...

"Te rog, fii bun... lasă-mă cu caietele acestea. Și-i tremura mâna pe ele. De trei ani n-am vorbit cu el..."
doamna T

Oana Ungureanu says

Se bate pentru locul 1 în categoria celor mai seci și stupide cărți citite vreodată.

Alex says

Metafora antică a patului lui Procust îi servește lui Taleb pentru a-și exprima ideile asupra tendințelor negative ale civilizației moderne: tendința de a modifica oamenii pentru a se adapta tehnologiei, de a învinui realitatea că nu se potrivește modelelor economice gata făcute, de a inventa boli pentru a vinde medicamente, de a defini inteligența ca o trăsătură ce poate fi testată în clasă și de a ne convinge că o slujbă plătită reprezintă altceva decât o formă modernă de sclavie.

Spirituale și ireverențioase, aforismele lui surprind cititorul, punându-i în fața dezamăgiri pe care le trăiește, cu siguranță, fără însă a recunoaște acest lucru.

Diana Hincu says

Subiectul? Intortocheat.

Personajele? Cu iubire până la obsesie.

Scrisul? Neasemuit de delicat.

Mesajul? Dureros.
Finalul? Naucit.
Lectura? Extrem de interesanta.

Nata says

"Dragostea transform? pe cel ce iube?te în sclavul celui iubit."

Eu am tot a?teptat ca pân? la urm? s? aflu, s? se dezv?luie misterul ?i anume: de ce Fred Vasilescu a l?sat-o pe Doamna T.?

A?a ?i nu am aflat.

În schimb, am citit despre o dragoste obsesiv?, despre Emilia, despre indiferen?a ei în leg?tur? cu Ladima, despre mil? ?i compasiune. Despre mizerie. Despre via?a unui poet care a iubit în van o femeie timp de 16 ani. Despre vanitate, orgolii ?i dragoste neîmp?rt?it?.

Îmi place cum scrie Petrescu. Mi-a pl?cut ?i prima carte a lui. Mai pu?in îmi place r?zboiul ?i consecin?ele lui.

Bogdi says

Am avut probleme sa incep cartea in sine (partea cu actiunea), pentru ca mi-a placut atat de mult ce avea de spus CP despre teatru si as fi vrut sa continue cu eseul. In sfarsit, am citit-o.

Fred, un monden aproape rizibil de imatur care, putin surprinzator, este transformat de dragostea unei femei interesante, are o evolutie ascendenta (aviator, e), de parca dragostea il face sa se desfacă asemeni unei flori, pe cand Ladima, care e de un tragism expresionist greu de suportat, este tarat in abject de obsesanta (dar constienta) sa iubire pentru o femeie de duzina. Continua drama lui Stefan Gheorghidiu - ambii tipici unei prime generatii de intelectuali, care s-au inaltat prin educatie dar care, emotional, inca nu pot sa digere esteticul de buna calitate (la care, cumva, Fred are acces - pentru ca e la curent cu moda? sau poate pentru ca nu e "intelectual"? Totusi, are o anumita adancime interioara, desi nu e nici artist nici filosof). Daca structura romanului n-ar fi interesanta si plina de subsoluri competente, ar fi o teroare de citit, pentru ca personajele sunt exasperante.

Dintre femei, doamna T. este in mod cert cel mai echilibrat personaj din carte, dar prin insasi natura ei de persoana cu oroare de exhibitionism nu adauga mult la dramatism. Este un ideal feminin de bun gust (o femeie inteligenta, discreta si independenta, insa plina de senzualitate, tine CP sa ne reaminteasca), in contrast cu Emilia, care reprezinta femeia comuna, pe care toti o au si cei mai multi inteleg ca aceasta este si limita a ceea ce poate ea sa ofere. Emilia este o mahalagioaica fara insemnatate cu care barbatii din carte isi pierd vremea mai mult sau mai putin cu folos pentru ca "este frumoasa" (spre deosebire de Doamna T., care se mentioneaza de mai multe ori ca nu este atat de frumoasa, desi toti barbatii o iubesc, dar la care foarte putini au acces). Daca, asa cu se zice in "Ultima noapte..." dragostea este autosugestie, atunci de ce nu se autosugestioneaza Ladima sa iubeasca o femeie de calitate emotionala superioara? Poate pentru ca el insusi nu este in stare sa iubeasca o femeie in carne si oase.

Faptul ca Fred, desi obsedat de Doamna T., realmente fuge de ea iar Ladima foloseste o femeie saraca emotional si spiritual ca fond pe care sa-si proiecteze imaginatia bogata si inocenta, denota ca ambii sunt extrem de imaturi sentimental - mai indragostiti de ideea de dragoste, asa cum o vede fiecare, decat de realitatea iubirii, in care femeile sunt uneori domestic-banale sau de o micimanie neapetisanta. De altfel Fred si precizeza ca ii datoreaza Doamnei T. faptul ca i-a deschis o noua perspectiva de a vedea lumea, si pare entuziasmat de acest lucru, la fel cum pare speriat de posibila cadere in domesticitate cu ea. [edit August 2018: ...le stiam foarte bine in 2012, dar am ajuns intre timp la concluzia ca are si Fred dreptate a propos de domesticitate; poate fi greu de suportat pentru anumite tipuri umane, nu numai pentru romantici inraiti...]

Gestul final al lui Ladima, asa cum este prezentat de catre autor, mi se pare extrem de snob (sa te sinucizi ca sa te conformezi imaginii pe care ti-ai creat-o singur? si da, si nu, pentru ca poate ca toti suntem mai artificiali decat credem, chiar oamenii astia care se vor brutal de onesti, cum e Ladima (dar oare este?), dar sa te intereseze atat de mult imaginea incat sa te asiguri ca ai lasat piste false "to whom it may concern", asta este snobism curat. Daca esti atat de terminat emotional cum sustine el, eu cred ca nu te mai intereseaza ce crede procurorul si creditorii). Fred este lasat "in aer" (he he), nu vom afla niciodata ce s-a intamplat cu el, dar CP are intentia clara sa ne sugereze ca si Fred a devenit un snob intelectual.

Alex says

Am citit 36% din carte. Ma rog, citit este un fel de a spune, pentru ca dupa vreo 50 de pagini am inceput sa sar pasaje intregi. O carte fara cap si fara coada. O intalnire intre un el si o ea se intinde pe pagini intregi, fiecare dialog este urmat de un pasaj descriptiv al dialogului respectiv. WHY ????? Si Camil Petrescu nu e Proust, nu are nimic din stilul placut al lui Proust. Camil Petrescu este pur si simplu enervant. Plus ca nu am inteles cine e cine, e o imbarligatura totala. Cred ca se vrea o scriitura hiperinteligenta (mi se pare ca am studiat-o si in scoala) dar din punctul meu de vedere nu e. Asa ca o stea si gata.

Ivana says

Unfortunately I don't speak Romanian language therefore I read it translated in Croatian which is not the same ..I wish I could find his other book "The Last Night of Love, the First Night of War"...

Crina Bucur says

"Exasper?ri senzuale" - tr?iri de care nu sunt str?in?, dar c?rora nu le-am putut g?si un nume mai potrivit dec?t aceast? delicios? sintagm?.

Emilia mi-a fost, discutabil, unul dintre cele mai nesuferite personaje literare feminine pân? în clipa în care am în?eles c? parvenitismul ei întins cu ostenta?ie pe zeci de pagini nu constituie dec?t un pretext pentru desf??urarea dramei lui G. D. Ladima.

M-a surprins oarecum recuren?a balzacian? a personajelor, reprezentat? de Gheorghidiu ?i Lumân?raru, pe care o mai întâlnisem în proza româneasc? doar la Rebreanu, în persoana lui Titu Herdelea.

Simbolistica titlului, cu conotațiile sale mitologice, conturează iubirea ca spațiu al nepotrivirii și deformările plastice produse în esența personajelor, raportate la aceleași legi liniare și rigide.

Andrei Tamaș says

De recitit.

Dorin Budusan says

"Patul lui Procust" a fost primul contact cu un roman scris într-un stil mai experimental, din scrisori și note de subsol cu o poveste spusă din mai multe unghiuri. Îmi amintesc că atunci când l-am citit (prin liceu) mi-a plăcut și povestea dar mai ales modul în care e spusă.

Daniel says

Maravilloso descubrimiento de este autor rumano, ha sido un placer leer este libro. Ya estoy esperando que la editorial Gadir saque su otra novela mas famosa
